

**SCRIERI PENTRU COPII,
DE LA BUNICA
2.**

VICTORIA FURCOIU

**POVEȘTI NEMURITOARE,
ÎN VERSURI**

**Ediția a IV-a,
revizuită și adăugită**

*Editura Arco Iris
Brașov, 2021*

CUPRINS

Pag. 3 – **PUNGUȚA CU DOI BANI**
(adaptare în versuri, după povestea cu același nume, de Ion Creangă)

Pag. 12 – **SAREA ÎN BUCATE**
(adaptare în versuri după povestea cu același nume, autor - Petre Ispirescu)

Pag. 17 – **CAPRA CU TREI IEZI**
(adaptare în versuri, după Ion Creangă)

Pag. 25 – **URSUL PĂCĂLIT DE VULPE**
(adaptare în versuri, după Ion Creangă)

Pag. 30 – **CÂINELE MOFTUROS**

Pag 38 – **VOCABULAR**

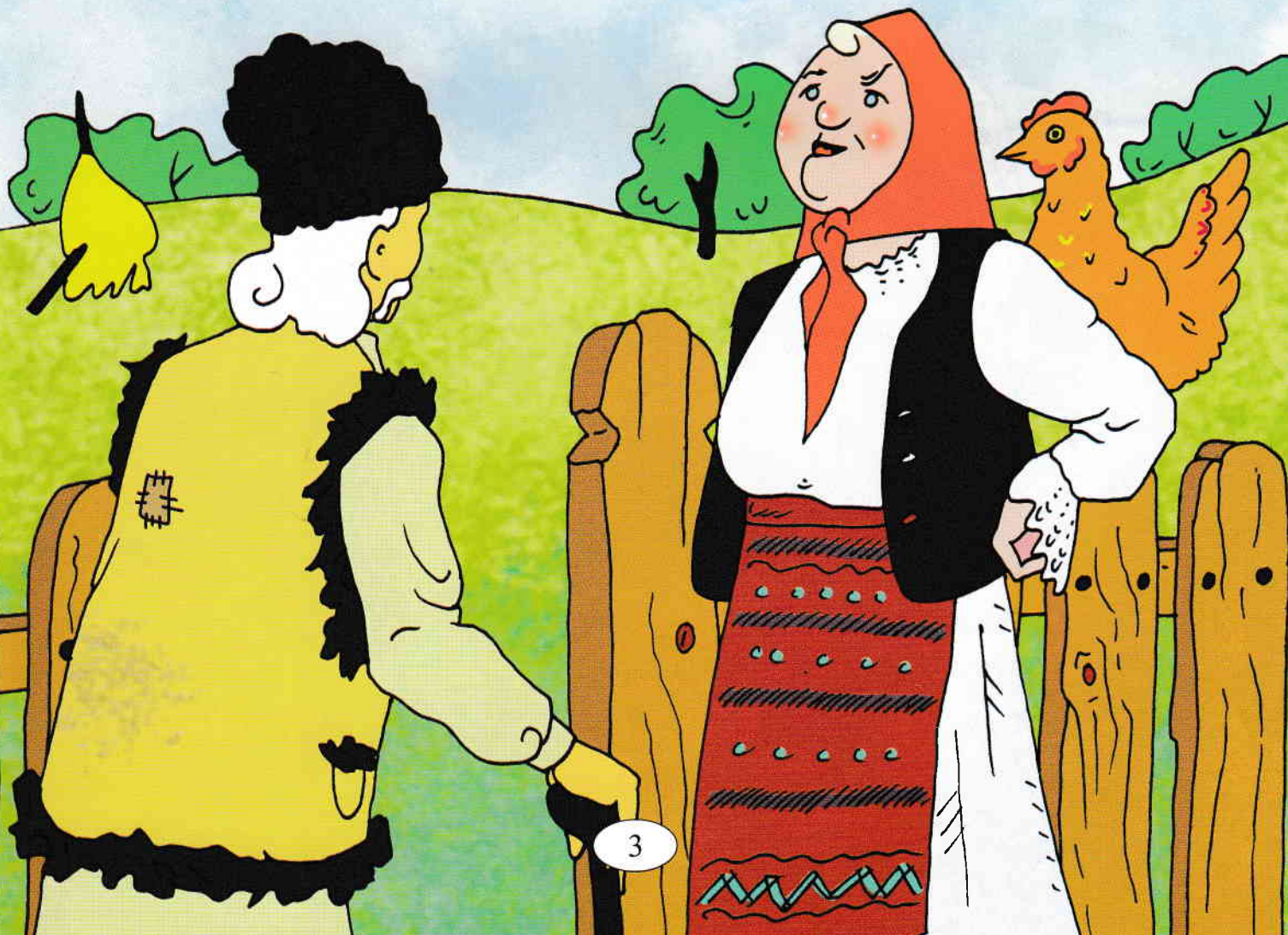
Pag 39 – **DEDICAȚIE**

PUNGUȚA CU DOI BANI

S-a tot aflat, din vorbă-n vorbă,
C-au fost, demult, un moș și-o babă.

Și era baba mândră tare,
Că o găină ouătoare
Pe care o putea-ngriji,
Oua de două ori pe zi.
Alături, sărăcuțul moș
Avea și el doar un cocoș
Care în curtea lui cânta,
Dar, de ouat, nu se oua!

Moșu-ntr-o zi, din cauza foamei,
S-a dus să-i ceară un ou babei.
Dar ea, zgârcită cum era,
L-a refuzat, zicând așa:
– Ai poftă să mănânci ou, zici?
Nu-ți dau, moșnege, fugi de-aici!
Să-ți dea cocoșu' când poștești,
Iar, dacă nu, să-l pedepsești,
Să facă ouă! – Cum așa?
– Cum face și găina mea!

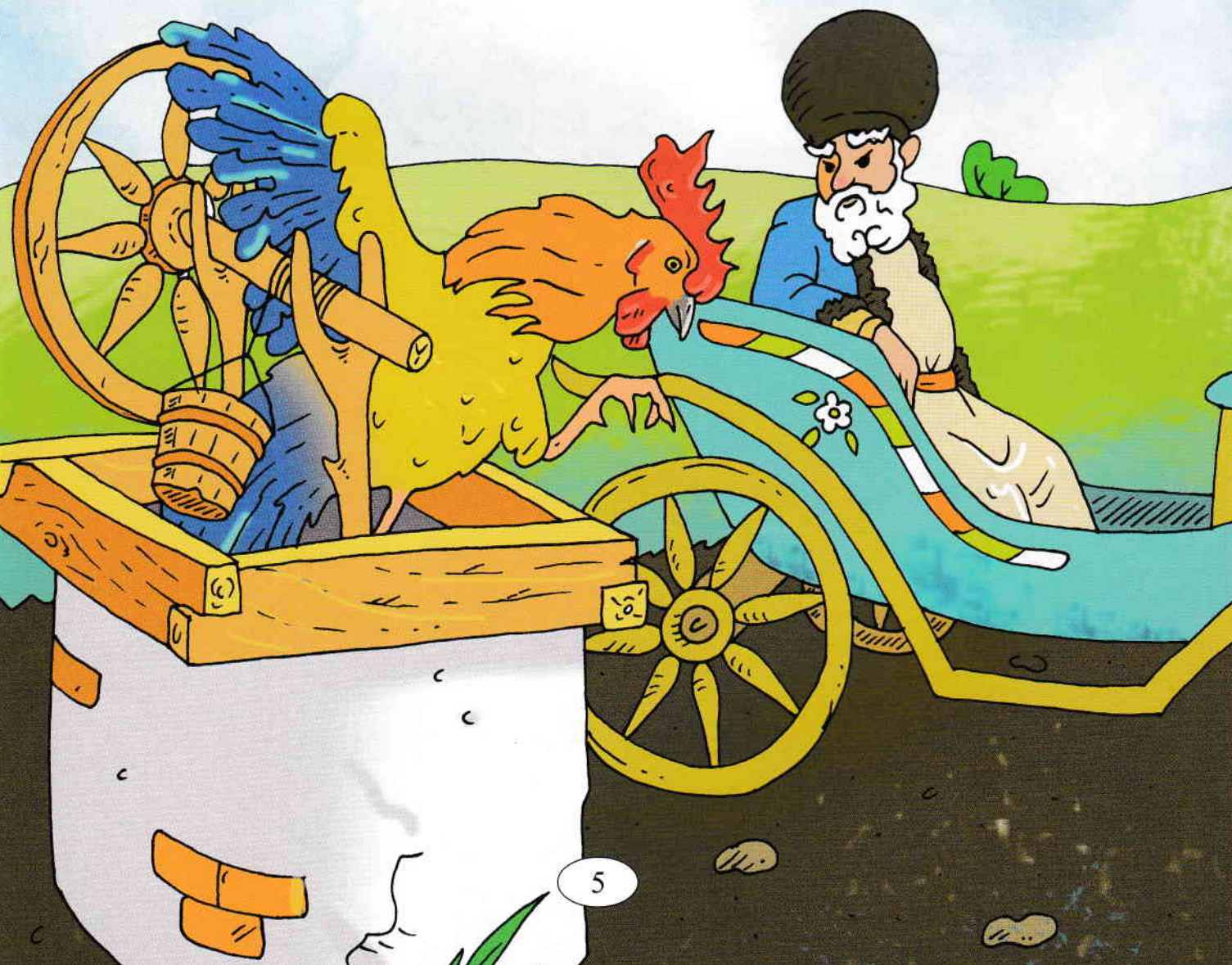
Urmându-i sfatul babei, moșul
 S-a dus și-a pedepsit cocoșul.
 Și-atât de tare l-a certat,
 Că nu e-n stare de ouat,
 Până când, foarte supărat,
 Cocoșul a plecat în lume,
 Neștiind încotro anume.

Și, pe drumul prăfuit,
 Cum mergea el, ce-a găsit?
 O punguță care-avea
 Doi bani de aur în ea!
 Iute-a prins-o-n ciocul lui,
 Să i-o ducă moșului.

Dar să vezi încurcătură:
 Un boier dintr-o trăsură
 (Om lacom peste măsură),
 Văzând ce avea în cioc,
 Porunci slugii, pe loc,
 Să i-o ia! Și, uite-așa,
 Rămase-n drum fără ea.
 Simțindu-se păgubit¹,
 Cocoșul l-a urmărit
 Pe tot drumul pe boier,
 Strigând tare după el,
 Să-i dea punga, că nu-i bine
 Să iei ce nu-ți aparține!

Boierul, om fără milă,
 Porunci ca-ntr-o fântână,
 Să fie-aruncat de slugă.
 Numai că, în acest fel,
 N-a putut scăpa de el,
 Căci cocoșul, însetat,
 A băut și-a terminat
 Toată apa din fântână
 Și, ajungându-l din urmă,
 Ceru iar boierului
 Punga cu doi bani ai lui.

Atunci, ce-a făcut boierul?

A poruncit ca-n cuptorul
Din curte, bine încins
(De un foc mare aprins),
Altă slugă să-l închidă,
Astfel, să nu-l mai audă.
Dar cocoșul înghițise
Multă apă când fusese

În fântână, deci, îndată,
O vărsă în foc pe toată
Și, din cuptorul răcit,
Ușurel, a reușit
Să iasă și-apoi să ceară,
Strigând, din zori până-n seară,
Prin curtea boierului,
Să îi dea punguța lui.

